

בבית המשפט העליון

עמ"מ 7677/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערערת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אדהם דאיף

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (ס. נשיא י' כהן) מיום 1.10.2017 במ"מ 66835-07-17

תאריך הישיבה: ב' בחשוון התשע"ח (22.10.2017)

בשם המערערת: עו"ד רועי שויקה

בשם המשיב: עו"ד מחמד ג' בארין

החלטה

1. ערעור לפי סעיף 7 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק) על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (סגן הנשיא י' כהן) מיום 1.10.2017 במ"מ 66835-07-17 לבטל את צו המעצר המינהלי שניתן נגד המשיב על ידי שר הביטחון.

2. המשיב, תושב ערערה, יליד שנת 1987, נעצר ביום 23.7.2017, יחד עם שני אחרים, אשר זממו לבצע פיגוע בישראל על רקע תמיכתם באידיאולוגיה של ארגון הטרור "המדינה האסלאמית" (להלן: דאע"ש). המשיב נחקר על ידי שירות הביטחון, אך לאחר שנמצא כי בשל אופי הראיות שנאספו נגדו לא ניתן למצות את החקירה במישור הפלילי, ניתן על ידי שר הביטחון ביום 27.7.2017, על יסוד ראיות חסויות

והמלצת שירות הביטחון הכללי, צו למעצר מינהלי של המשיב לפי סעיף 2 לחוק, לתקופה של שישה חודשים, מיום 30.7.2017 ועד ליום 29.1.2018.

3. ביום 7.8.2017 אישר בית המשפט המחוזי את הצו בתוקף סמכותו לפי סעיף 4 לחוק, לאחר שקבע על יסוד עיון בחומר הראיות החסוי כי אכן נשקפת מהמשיב, ברמת וודאות קרובה, סכנה לפגיעה בביטחון המדינה או ביטחון הציבור. עוד קבע בית המשפט כי חומר הראיות מצביע על קשר של המשיב עם אנשים אחרים שזממו לבצע פיגוע בישראל על רקע תמיכתם בדאע"ש, אם כי המשיב היה "פחות להוט" מהם להוציא אל הפועל את האידיאולוגיה האלימה והפוגענית. על כן לצד אישור הצו הורה בית המשפט על קיצור תקופת המעצר לחודשיים, עד ליום 29.9.2017, אשר לקראת סיומה ניתן יהיה לשוב ולשקול את הצידוק להמשך המעצר.

4. ביום 28.9.2017 הוציא שר הביטחון צו המורה על הארכת מעצרו המינהלי של המשיב בחודשיים נוספים, עד ליום 28.11.2017.

5. בהחלטה מיום 1.10.2017 ביטל בית המשפט המחוזי צו זה. בית המשפט קבע כי בתשתית הראייתית המקורית ובראיות נוספות שנאספו נגד המשיב ואשר הוצגו בפניו כדי לשנות את תמונת מסוכנותו של המשיב כפי שנקבעה בהחלטתו הקודמת, ואף ייתכן שמסוכנותו "התקררה" לאחר שהיה נתון במעצר מינהלי במשך חודשיים. צו המעצר המינהלי בוטל אפוא, תוך שנקבע כי הביטול יכנס לתוקף בתאריך 8.10.2017. מכאן הערעור שלפני.

6. בערעור נטען לא היה מקום לבטל את הצו. לטענת המדינה, המשיב נעצר בסמוך לאחר "אירועי הר הבית" בהם נרצחו שני שוטרים, יחד עם שני אחרים, איתם קיים קשר, אשר זממו לבצע פיגוע בישראל על רקע תמיכתם באידיאולוגיה של המדינה האיסלמית. נטען כי אף אם המשיב היה פחות להוט מהאחרים להוציא לפועל את האידיאולוגיה של דאע"ש, אין בכך כדי להצדיק את ההתערבות בשיקול דעתו של שר הביטחון, אשר נסמך על המלצת גורמי המקצוע בשירות הביטחון הכללי. לענין זה נטען כי שירות הביטחון הכללי ממליץ על שימוש בצו מעצר מינהלי רק במקרים בהם להערכתו המקצועית ישנו סיכון משמעותי לכך שהאדם מתכוון לבצע פיגוע, סיכון שאין דרך אחרת למנעו אלא על ידי מעצר מאחורי סורג ובריח.

7. לאחר עיון בערעור הוריתי ביום 3.10.2017 על עיכוב החלטתו של בית משפט קמא כך שצו המעצר המינהלי נגד המשיב ימשיך לעמוד בתוקפו עד להחלטה אחרת במסגרת הערעור.

8. בדיון לפני טען בא כוח המדינה כי לא ברור מדוע מצא בית משפט קמא שלא לאשר את צו המעצר נגד המשיב. צוין כי שני שותפיו של המשיב לקשר נעצרו בצווים ל-6 חודשים ומעצרו אושר. לטענת המדינה, חומר הראיות בעניינו של המשיב מבסס את הערכת גורמי הביטחון כי נשקפת מהמשיב סכנה מוחשית וממשית לביטחון המדינה ולשלום הציבור.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי מלכתחילה, בהחלטת האישור של הצו המקורי, הבחין בית המשפט בין המשיב לבין שני שותפיו, באשר המשיב היה פחות להוט לפגוע בביטחון המדינה, ולפיכך קיצר את מעצרו לחודשיים בלבד. בדיון על אישור צו המעצר השני מצא בית המשפט כי מסוכנותו של המשיב "התקררה", ואין עילה, כך נטען, להתערב בהחלטתו.

דיון והכרעה

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאחר עיון בחומר החסוי שהוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל.

10. כידוע, מטרתו של מעצר מינהלי אינה עונשית אלא מניעתית. הוא נועד לסכל סכנה ממשית ומוחשית לביטחון המדינה או הציבור הצפויה מהעצור ברמת הסתברות קרובה לוודאות, ובהעדר אפשרות להשגת המטרה על ידי נקיטת הליך פלילי. עקב הפגיעה הקשה בחירות מזה והתכלית החשובה שהוא נועד להשיג, הביקורת השיפוטית על צו מעצר מינהלי היא קפדנית אך בה בעת זהירה, תוך מתן משקל ראוי להערכת המקצועית של גורמי הביטחון שמומחיותם בהערכת סיכונים כגון דא (עמ"ס 8607/04 פחימה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 258 (2004); עמ"מ 5302/14 מדינת ישראל נ' פלוני (07.08.2014); עמ"מ 6985/15 פלוני נ' מדינת ישראל (29.10.2015); עמ"מ 7214/15 פלוני נ' מדינת ישראל (4.11.2015); עמ"מ 1381/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2017); עמ"מ 3007/17 פלוני נ' מדינת ישראל (9.4.2017), והאסמכתאות שם).

11. לאחר עיון בחומר החסוי, המקורי וזה שנוסף, איני סבור כי הסכנה לפגיעה בביטחון המדינה או ביטחון הציבור חלפה לאחר התקופה הקצרה בה שהה המשיב

במעצר מינהלי. מעיון בחומר לא ברור על מה ביסס בית משפט קמא את קביעתו כי יתכן שמסוכנותו של המשיב "התקררה" לאחר שהיה נתון במעצר מינהלי במשך חודשיים. החומר שנוסף מאז החלטת המעצר המקורית מחזק את החשדות נגד המשיב ולא מכרסם בהן.

בהתאם לסעיף 4(ג) לחוק, יורה בית המשפט על ביטול צו המעצר "אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון המדינה או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין". בהינתן מסכת העובדות והראיות, הנתונות לשיפוטו של בית המשפט, הערכת המסוכנות הנובעת מהן היא ענין להערכה מקצועית של גורמי הביטחון המוסמכים המופקדים על סיכול טרור, ולא בנקל יגיע בית המשפט להערכה מקצועית משל עצמו העומדת בסתירה להערכת גורמי הביטחון.

12. בענייננו, בית המשפט לא הטיל ספק בשיקולים שביסוד הוצאת הצו או בתום לבו של שר הביטחון, ואף לא בראיות לביסוס החשדות נגד המשיב. כאמור, בית המשפט קבע, אך לפני כחודשיים וחצי, כי נשקפת מהמשיב סכנה לפגיעה בביטחון המדינה או ביטחון הציבור, ברמת וודאות קרובה, וכי חומר הראיות מצביע על קשר של המשיב עם אנשים אחרים שזממו לבצע פיגוע בישראל על רקע תמיכתם בדאע"ש. בנסיבות אלה לא היה לטעמי בסיס להעריך כי סכנה זו פגה וחלפה מן העולם.

13. לא למותר להוסיף כי בעקבות החלטתו הקודמת של בית משפט קמא, אשר הורה על קיצור משמעותי של תקופת המעצר, נקט שר הביטחון בגישה זהירה ומתונה כאשר הורה על הארכת המעצר אך לתקופה קצרה נוספת של חודשיים בלבד.

14. סוף דבר: הערעור מתקבל. אני מורה אפוא על ביטול החלטת בית משפט קמא מיום 1.10.2017 ועל אישור צו המעצר נגד המשיב מיום 28.9.2017.

ניתנה היום, ג' בחשון התשע"ח (23.10.2017).

ש ו פ ט